

Brno, 24. 12. 2020

Drazí věřící,

nejprve bych Vám chtěl popřát hojnost Boží milosti od našeho Pána Ježíše Krista, hlubokou křesťanskou radost a optimismus ve dnech oslavy Jeho narození, nezkalené duchem nedůvěry v to, že Pán přišel, aby o nás pečoval jako o lilie polní.

Všem, kteří nám v pomalu končícím roce pomohli, ať pracovním nasazením nebo finančně či modlitbou, v práci na našem apoštolátu, chci poděkovat s prosbou o další vytrvalou pomoc – máme toho ještě mnoho před sebou.

Jen k tomu aktuálně nejdůležitějšímu: Po konsekraci kostela sv. Barbory a panen mučednic na Pstruží je třeba ještě dokončit rekonstrukci ostatních prostor, ale větší část práce máme již za sebou.

Dá-li Pán, chtěli bychom v nadcházejícím roce začít opravdu s přístavbou v Praze, zatím se vyskytly některé sice ne nepřekonatelné, ale nepříjemné problémy.

Nejrychleji teď pokračuje rekonstrukce Domu sv. Hedviky ve Zlatých Horách, topný systém a vodovod byly obnoveny, v lednu jsou v plánu rozvody elektřiny, koupelny, toalety, po nich pak postupně kuchyně a ostatní prostory tak, aby se tam v létě mohly konat všechny čtyři tábory.

Začátkem léta nás čeká radostná událost – svěcení a primice Abbé Jakuba Eliáše. Abbé Petr Kajer v rámci svého vzdělávání a přípravy na kněžství po domluvě s vedením semináře požádal o jáhenskou praxi, jeho svěcení se tedy odsouvá.

18. prosince zemřel ve věku 79 let po těžkém průběhu onemocnění SARS-2 bratr Gabriel, který byl prvním bratrem našeho Kněžského bratrstva. Byl členem od 8. prosince 1973 a po celou dobu působil v semináři v Ecône.

Někteří z Vás mě oslovili na téma očkování proti SARS-2 a související problematiku. 22. prosince vydala své stanovisko i ČBK, sestavené Mons. Antonínem Baslerem. K očkování obecněji zveřejnil pojednání P. Sélégnyho FSSPX, který byl v civilním povolání lékař, i generalát FSSPX. Toto pojednání bude otištěno v příštím letáku. Zde jen krátce shrnuto: Stanovisko ČBK je v ohledu na pravidla postoje k očkování vyvážené a ve svých principech shodné s pojednáním P. Sélégnyho, praktické závěry jsou ve shodě s užitím pravidel pro voluntarium indirectum a s podmínkami pro jeho aplikaci, jak je podává tradiční morální theologie.

Z hlediska křesťanské morálky tedy platí, že očkování dovoleno za stanovených podmínek je, a pokud lze uplatnit výběr očkovací látky, přednost má vakcína, jež není kauzálně spojena s nedovoleným jednáním.

Pokud by někdo odmítal pravidla pro voluntarium indirectum, odmítal rozlišení přímé, nepřímé a vzdálené spolupráce, tak by se rozešel s principy

morální theologie a přiklonil k jakémusi subjektivistickému rigorismu, typickému pro sekty. Prakticky by musel opustit život současné společnosti, protože např. zaplacením jakékoliv daně člověk nepřímo financuje i blasfemické a těžce hříšné projekty státu, zaplacením zdravotního pojištění současně financuje i aktuální potraty, nebylo by možno zaplatit řemeslníkovi žijícímu v konkubinátu, neboť by člověk napomáhal jeho výživě, dopravce by nesměl přepravit osobu, o níž ví, že v cíli své cesty bude páchat těžké hříchy (potratoví lékaři, konkubinátníci všeho druhu, účastníci heretických bohoslužeb), apod. Takový člověk by musel ohlodávat kořinky, sbírat houby a odstěhovat se do škarpy.

V otázkách medicínských je jistě jako u každého očkování nutno být obezřetný, poradit se s lékařem a postupovat s rozvahou. Zdravý rozum nám velí poradit se s odborníkem v oboru medicíny, zde to není ani kněz, natož nějaký sebestředný aktivista.

Protože rozhodnutí nechat, či nenechat se očkovat není z hlediska morální theologie přímo determinované, nelze nikomu očkování nařizovat ani zakazovat, ať každý zváží své rozhodnutí sám. Jak správně zdůrazňují biskupové, rozhodnutí musí být dobrovolné. Vyvolávat však kvůli očkování proti SARS-2 hysterie mezi věřícími a někoho ostrakizovat kvůli jeho názoru na dané očkování bez ohledu na to, zda se někdo chce, či nechce nechat očkovat, je naprosto nepřijatelné.

Důležité je zachovat si zdravý odstup, nenechat se uchvátit a manipulovat jakýmkoliv aktivisty, kteří mají opět vítanou možnost se zviditelňovat a producírovat se na ulicích a v médiích, a věnovat se do té míry, do jaké je to v současné situaci možné, a ono to značně možné je, věcem důležitějším. To je také jediná cesta k zachování duševního zdraví a nejvhodnější způsob péče o úžasný dar Boží, dar zdravého rozumu, bez něhož se život stává permanentním blbnutím a víra náboženskou upřílišněností.

S kněžským požehnáním

P. Tomáš Stritzko FSSPX – děkan